

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009 5

5 En scout möter svårigheter med gott humör

Patrullen Swampen var iväg på läger. Det var ett jättestort läger med flera hundra scouter och många patruller. Allra först skulle de sätta upp tältet. De hade ett militärtält där hela patrullen skulle sova, det skulle bli jättespännande. Fram med tältduken och så skulle de sätta ihop skorstenen. Då upptäckte de att det fattades en bit av skorstenen, det översta röret var borta. Hur skulle de göra nu? Även om de inte tänkt elda så behövdes hela längden för att tältet skulle kunna stå uppe.

- Vi får hugga till en slana som passar överst i skorstenen, sa Wilma.
- Det fixar jag, sa Simon, tog en yxa och gav sig iväg. Ganska snart kom han tillbaka med en slana som han fixade till så den passade i skorstenen. När skorstenen var rest och det var dags att sätta upp pinnarna som håller upp väggarna, visade det sig att det fattades flera stycken sådana också.

- Det blir att hugga fler slanor, sa Simon och skuttade iväg.
- Du verkar nästan tycka det är kul att det fattas delar till tältet, sa Martina
- Kul med problemlösning ibland, svarade Simon.

Till slut var tältet uppsatt, alla hade lagt ut sin packning, då upptäckte Wilma att det var fullt med svartmyror där hon skulle ligga. Nästan lika många kröp omkring på Martinas sovsäck.

- Det blir till att börja från början igen, sa Johanna, här kan vi inte ha vårt tält.

Alla fick packa ur tältet, riva det och sen sätta upp det lite längre bort. Alla andra patruller på lägret var redan klara med sina tält och hade börjat bygga på sina patrullkök. Bara Swampen slet fortfarande med tältet.

- Vi tar en paus och lagar kvällsmat på Trangiaköket, sa Wilma, sen orkar vi nog lite till.

Martina erbjöd sig att fixa kvällsmat tillsammans med Petter medan de andra fortsatte med tältet och precis när sista tältpinnen var på plats så var också maten klar. Swampen satte sig och åt hungrigt av den goda kvällsmaten.

- Jag är imponerad och stolt över er, sa Johanna. Inga sura miner fast vi har haft det så kämpigt. Fortsätter ni att hjälpa åt på det här sättet och försöker hitta lösningar istället för att bli sura när något går på tok så kommer det här bli ett toppenläger.

- Brukade Jesus och lärjungarna möta svårigheter med gott humör, frågade Wilma.

- Kanske inte alltid, svarade Johanna. Ofta när man är trött eller rädd kan man tappa humöret.

En gång när Jesus och hans lärjungar var ute och åkte båt blev det en jättestor storm. Jesus var trött så han låg och sov i båten. Lärjungarna kämpade för att hålla båten på rätt kurs. Vågorna var jättehöga och slog in över båten och flera stycken fick ösa så mycket de kunde för att inte båten skulle vattenfyllas. Till slut blev de jätterädda. Och när de blev rädda blev de arga på Jesus som bara sov, så de väckte honom och skrek till honom att han var en dålig kompis som bara sov när hela båten höll på att sjunka. Jesus ställde sig upp i båten, fast man inte får stå i båtar, och så sträckte han ut sin hand och sa till vågorna att lägga sig och vinden att sluta blåsa. Och kan ni tänka er, vinden mojade och vågorna blev stilla. Sen kunde Jesus och lärjungarna fortsätta sin båtturen och njuta av den.

- Blev de på gott humör då också, frågade Wilma.

- Det tror jag säkert, svarade Johanna.